

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 13CoP/37/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5123200094
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Zuzana Štolcová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2023:5123200094.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Zuzany Štolcovej a členov senátu JUDr. Márie Dubcovej, JUDr. Jána Burika vo veci starostlivosti o maloleté dieťa F. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom ako matka, v konaní zastúpený kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Žilina, so sídlom Hurbanova 16, 010 01 Žilina, dieťa rodičov matky: E. T., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXXX/XX, XXX XX Q., zastúpenej zástupcom Advokátska kancelária JUDr. Macaláková & partners, s.r.o., so sídlom J. Milca 11, 010 01 Žilina, IČO: 50 925 288 a otca: N. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. XXXX/XA, XXX XX E., adresa na doručovanie L. XX, XXX XX F., o úpravu práv a povinností k maloletému, o odvolaní matky proti rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 30P/1/2023-140 zo dňa 29. mája 2023

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Žilina č.k. 30P/1/2023-140 zo dňa 29. mája 2023 z o s t á v a n e d o t k n u t ý vo výroku, ktorým schválil rodičovskú dohodu o osobnej starostlivosti o mal. F. a o úprave styku otca s mal. F..

Rozsudok Okresného súdu Žilina č.k. 30P/1/2023-140 zo dňa 29. mája 2023 v napadnutom výroku o uložení povinnosti otcovi prispievať na výživu maloletého F. výživným vo výške 200 Eur mesačne s účinnosťou od 01.01.2023, vo výroku o nedoplatku na výživnom za obdobie od 01.01.2023 do 31.05.2023 vo výške 850,-Eur a o povolení ho splácať v mesačných splátkach po 50,- Eur, vo výroku, ktorým vo zvyšnej časti návrh matky zamietol a v závislom výroku o nároku na náhradu trov prvoinštančného konania, p o t v r d z u j e s vykonaním opravy záhlavia napadnutého rozsudku v časti označenia adresy otca na doručovania tak, že správne znie: „L. XX, XXX XX F.“.

Žiaden z účastníkov n e m á n á r o k na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd schválil medzi rodičmi uzavretú rodičovskú dohodu, podľa ktorej sa maloletý F. zveruje do osobnej starostlivosti matky a rodičia sa dohodli na úprave styku otca s maloletým F. tak, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletým F. každý páry týždeň v nedeľu od 9:00 hod. do 13:00 hod. a v čase od 16:00 hod. do 18:30 hod. za prítomnosti matky. Samostatným výrokom rozhodol, že otec je povinný prispievať na výživu maloletého F. výživným vo výške 200,- Eur mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky maloletého s účinnosťou od 01.01.2023. Nedoplatok na výživnom za obdobie od 01.01.2023 do 31.05.2023 vo výške 850,- Eur povolil otcovi splácať v mesačných splátkach po 50,- Eur k rukám matky spolu s bežným výživným pod následkom straty výhody splátok počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšnej časti návrh matky zamietol. O nároku na náhradu trov prvoinštančného konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. V odseku 1. odôvodnenia napadnutého rozsudku okresný súd poukázal na návrh matky o úpravu práv a povinností k maloletému F. (ďalej len „maloletý“), doručený okresnému súdu dňa 03.01.2023, ktorým sa domáhala zverenia maloletého do jej starostlivosti, upraviť styk otca tak, že otec sa bude stretávať s maloletým po dohode s matkou do veku 3 rokov len za prítomnosti matky, otca zaviazat' platiť výživné 250,- Eur mesačne s tým, že zameškané výživné je otec povinný splácať v mesačných splátkach 100,- Eur a jeho zdôvodnenie.

3. V písomnom vyjadrení k návrhu otec o.i. uviedol, že súhlasí so zverením maloletého do starostlivosti matky a žiadal, aby sa mohol stretávať s maloletým každý druhý víkend. Vo vzťahu k určeniu výživného poukázal na to, že finančné prostriedky matke dával každý mesiac. Momentálne je nezamestnaný, finančne mu pomáhajú jeho rodičia, firmu R. požiadal na zastupovanie vo veci oddĺženia.

4. Podľa odseku 3. odôvodnenia napadnutého rozsudku otec vo vyjadrení k návrhu súhlasil so zverením maloletého do starostlivosti matky a žiadal, aby sa mohol stretávať s maloletým každý druhý víkend. Vo vzťahu k určeniu výživného vo vyjadrení uviedol, že sa snažil rodinu zabezpečiť. S matkou pred narodením dieťaťa mali dohodu, že bude platiť byt a matka stravu a hygienu. Po narodení maloletého, kedy matka dostávala materskú, sa dohodli, že jej bude dávať mesačne okrem toho ešte 250,-Eur. Podnikanie skončil, bol nútený vyhlásiť bankrot. O maloletého sa staral až do dňa odchodu matky s maloletým. Finančné prostriedky matke dával každý mesiac. Momentálne je nezamestnaný, finančne mu pomáhajú jeho rodičia, firmu R. požiadal na zastupovanie vo veci oddĺženia.

5. V odsekoch 3. až 13. odôvodnenia napadnutého rozsudku okresný súd poukázal na vykonané dokazovanie na nariadenom pojednávaní, na vyjadrenie matky a otca, zistenia z výpisov zo živnostenského registra, obchodného registra, z Daňového priznania k dani z príjmov FO za rok 2021 (otca), na potvrdenie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Žilina zo dňa 31.01.2023 (matka), Správu Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Pezinok zo dňa 06.02.2023, analýzu finančnej a majetkovej situácie pre oddĺženie spoločnosti R. s.r.o., Správy Daňového úradu Bratislava, pobočka Senec zo dňa 27.04.2023 a 24.05.2023.

6. Okresný súd aplikoval ust. § 28 ods. 1 a 2, § 36 ods. 1, § 24 ods. 4, a 5, § 25 ods. 1 a 2, § 62 ods. 1, 2, 3, 4, 5, § 63 ods. 1, § 75 ods. 1, § 76 ods. 1, § 77 ods. 1 Zákona o rodine a § 52 CMP, § 232 CSP a po vykonanom dokazovaní rozhodol tak, ako vyjadril vo výrokovej časti svojho rozsudku.

7. Na základe vykonaného dokazovania dospel okresný súd k záveru, že je potrebné upraviť práva a povinnosti k maloletému F. vzhľadom k tomu, že rodičia maloletého nie sú manželia, nežijú v spoločnej domácnosti a sami sa nedokázali dohodnúť na úprave práv a povinností k maloletému.

8. V odseku 15. odôvodnenia napadnutého rozsudku okresný súd konštatoval, že v priebehu konania rodičia uzavreli dohodu ohľadne zverenia maloletého do starostlivosti matky a úpravy styku otca s maloletým. V starostlivosti matky o maloletého neboli zistené žiadne nedostatky. Dohoda rodičov ohľadne úpravy styku otca s maloletým, podľa ktorej sa otec bude s maloletým stretávať zatiaľ v prítomnosti matky, s čím otec súhlasil, je v záujme maloletého. Vzhľadom k tomu okresný súd dohodu rodičov v časti zverenia maloletého do starostlivosti matky a úpravy styku otca s maloletým schválil. Rodičia sa nedohodli na výške výživného na maloletého F..

9. Okresný súd pri určení výšky výživného prihliadol na možnosti, schopnosti, majetkové pomery oboch rodičov a na odôvodnené potreby maloletého F.

10. V odseku 17. odôvodnenia napadnutého rozsudku okresný súd poukázal na to, že matka býva s maloletým v 3-izbovom byte spolu s rodičmi. Uviedla, že definitívne sa odsťahovala k rodičom v novembri 2022. Spolu s nimi býva ešte maloletá sestra. Matka je na rodičovskej dovolenke, poberá rodičovský príspevok a prídavok na maloletého F.. Na pojednávaní dňa 17.4.2023 uviedla, že rodičom na bývanie prispieva 120,- Eur mesačne, má bežné výdavky so stravou, ošatením, hygienou. F. má bežné výdavky so stravou, ošatením, hygienou, na plienky matka vynaloží 40,- Eur mesačne, na ošatenie 50,- Eur mesačne, na obuv okolo 30,- Eur mesačne, na drogériu 25,- Eur mesačne. Synovi kupuje vitamín D na mesiac vo výške 10,- Eur a za stravu platí 150,- Eur mesačne, spolu 305,- Eur. Kolíznemu opatrovníkovi v čase šetrenia pomerov v rodine, ktoré bolo vykonané dňa 07.02.2023, matka uviedla, že u rodičov býva od konca januára 2023, kedy ju a dieťa bol jej otec zobrať v E.. Rodičom bude prispievať na bývanie

100,- Eur. Výdavky, ktoré má maloletý F., na plienky vynaloží 40,- Eur mesačne, na Nutrilon 20,- Eur mesačne, na ovocie a detskú výživu vynaloží 50,- Eur, na bežnú stravu 100,- Eur, na oblečenie a obuv 30,- Eur mesačne, na vitamín D 10,- Eur mesačne, na hračky a knihy 20,- Eur mesačne a na detskú kozmetiku 15,- Eur mesačne, spolu 285,- Eur. Na informatívnom stretnutí rodičov, ktoré sa konalo dňa 16.02.2023, na ktoré sa otec nedostavil, matka uviedla, že v januári 2023 sa ešte zdržiavala v Senci z dôvodu dokončenia sťahovania z domácnosti. Uviedla, že žije v 3-izbovom byte spolu s rodičmi a maloletou sestrou. F. má výdavky na stravu 170,- Eur mesačne, na hygienu, oblečenie, obuv 100,- Eur mesačne, na vitamíny, lieky 30,- Eur mesačne, na hračky, voľno časové aktivity 70,- Eur mesačne, spolu 370 Eur. Matka na pojednávaní dňa 29.05.2023 predložila prehľad výdavkov na maloletého a svoje výdavky za máj 2023. Uviedla, že na stravu vynaložila 174,57,- Eur, na oblečenie, obuv 40,- Eur, na hygienu, drogériu 21,- Eur, na lieky, vitamíny 26,84 Eur, na plienky 40,- Eur, na hračky, voľno časové aktivity 50,- Eur, spolu 352,41 Eur. Uviedla svoje výdavky, ktoré predstavujú bývanie 240,- Eur, strava 174,57 Eur (v rovnakej výške ako na stravu pre F.), oblečenie, obuv 40,- Eur, hygiena, drogéria 52,77 Eur, lieky, vitamíny 18,75 Eur, mobil 37,- Eur mesačne, Netflix 12,- Eur, smeti 3,3 Eur, pes - strava 82,- Eur, veterina 5,-Eur, doprava autobus 12,- Eur, taxík 3,50 Eur, spolu výdavky matky 684,19 Eur.

11. V odseku 18. odôvodnenia okresný súd poukázal na vyjadrenie otca na pojednávaní, ktorý uviedol, že býva v F. so svojim kamarátom v prenajatom byte, zatiaľ kamarátovi na bývanie neprispieva. Tento kamarát mu pomáha vybaviť prácu, otec by mal pracovať ako taxikár. Jeho výdavky predstavuje len strava. Otec má dlhy, ktoré sú vo výške okolo 165 000,- Eur, ktoré prostriedky spotreboval na podnikanie. Nie je vlastníkom žiadnych nehnuteľností, ani hnuiteľných vecí väčšej hodnoty. Nevykonáva žiadnu činnosť ako živnostník, ani ako spoločník obchodnej spoločnosti. Má základné vzdelanie, prácu si hľadal ako šofér, prípadne administratívne práce. Nie je evidovaný ako uchádzač o zamestnanie, momentálne nepracuje, pomáhajú mu rodičia. Nemá inú vyživovaciu povinnosť. Naposledy pracoval ako živnostník pre obchodnú spoločnosť. Túto činnosť sám ukončil, keďže chcel podnikáť v predmete autoservis, pneuservis. V tejto spoločnosti jeho príjem bol okolo 1 400 - 1 500,- Eur mesačne. V súčasnej dobe táto spoločnosť pre neho nemá prácu.

12. Okresný súd zaviazal otca prispievať na výživu maloletého sumou 200,- Eur mesačne s účinnosťou od 01.01.2023, od začiatku mesiaca, v ktorom matka podala návrh na úpravu práv a povinností k maloletému, keďže výživné sa platí mesačne vopred.

13. Pokiaľ matka žiadala priznať výživné od 01.11.2022, tak podľa okresného súdu nepreukázala dôvod hodný osobitného zreteľa, prečo návrh nepodala skôr. Matka, ako dôvod uviedla, že otec platil výživné do októbra 2022, preto čakala, či zaplatí výživné a keďže v mesiacoch november, ani december výživné otec nezaplatil, v januári podávala návrh na úpravu práv a povinností k maloletému. Okresný súd zhodnotil, že sa nejedná o dôvod hodný osobitného zreteľa, keďže matka uvádzala, že otec už v predchádzajúcom období bol nezodpovedný, o syna sa riadne nezaujímal a výživné platil nepravidelne, preto matka hneď, ako otec nezaplatil výživné, mala podať návrh na úpravu práv a povinností k maloletému.

14. Podľa okresného súdu, určená výška výživného zodpovedá odôvodneným potrebám maloletého vzhľadom k možnostiam a schopnostiam otca, pričom vychádzal z potenciality príjmov otca, zo zárobku 1 400 - 1 500,- Eur mesačne, ktorý by otec mohol dosahovať, keby svoje možnosti, schopnosti riadne využíval. Otec je samostatne zárobkovo činnou osobou a zároveň spoločníkom obchodnej spoločnosti J&D Cars, s.r.o., avšak ako uviedol, činnosť už nevykonáva, podával návrh na oddĺženie. Otec je momentálne nezamestnaný, nie je evidovaný ako uchádzač o zamestnanie, nepreukázal však okresnému súdu, že by mal nejaké zdravotné alebo iné pracovné obmedzenia.

15. Okresný súd konštatoval, že matka v priebehu konania uvádzala výdavky maloletého kolíznemu opatrovníkovi, na informatívnom stretnutí rodičov, na pojednávaní dňa 17.04.2023, následne výdavky na pojednávaní 29.05.2023 v inej výške a tiež inú výšku výdavkov v súvislosti s bývaním. Preto okresný súd ustálil výdavky maloletého okolo 260 - 280,- Eur mesačne a s prihliadnutím na to, že matka si plní vyživovaciu povinnosť aj formou osobnej starostlivosti a uspokojovaním bytových potrieb maloletého, otca zaviazal platiť väčšiu časť potrieb maloletého, s prihliadnutím tiež na to, že maloletému je vyplácaný rodinný prídavok vo výške 60,- Eur mesačne k rukám matky, z ktorého je uhradených tiež časť potrieb maloletého.

16. Okresný súd poukázal na to, že matka v návrhu žiadala určiť výživné vo výške 250,- Eur mesačne, v priebehu konania navrhla určiť výživné 500,- Eur, pričom nepreukázala, že by v priebehu konania došlo k zmene pomerov na strane maloletého, teda, že by došlo k navýšeniu výdavkov maloletého, pričom považoval za potrebné uviesť, že výživné má spotrebný charakter. Okresný súd uviedol, že právny zástupca matky poukazoval na príjmy otca, a to príjmy finančných prostriedkov prostredníctvom spoločnosti MoneyGram a žiadal, aby súd zistil prehľad transakcii dotazom na túto spoločnosť, keďže otcovi boli vyplácané prostredníctvom tejto spoločnosti sumy v rôznej výške z Grécka, Francúzska, v období od 06.10.2022 až 15.11.2022. Právny zástupca uvádzal, že podľa jeho názoru sa jedná o nelegálny príjem otca, zvažuje podať trestné oznámenie, avšak na druhej strane žiadal, aby súd z tohto príjmu vychádzal pri určení výšky výživného. Otec poprel, že by tieto prostriedky boli vyplatené pre neho, uviedol, že tieto prostriedky boli prostredníctvom neho poukazované jeho kamarátovi, ktorému ich odovzdal a ktorý sa momentálne nachádza vo výkone trestu v Maďarsku. Okresný súd zhodnotil, že pre svoje rozhodnutie nepovažoval za potrebné vykonávať dôkaz navrhovaný právnym zástupcom otca, ktorý sám spochybňoval pôvod finančných prostriedkov, vychádzal z potenciality príjmov otca a určil výživné zodpovedajúce potrebám maloletého.

17. Okresný súd poznamenal, že rodič je povinný plne rešpektovať vyživovaciu povinnosť a svoje výdavky usmerniť tak, aby plnenie vyživovacej povinnosti nebolo ohrozené a rovnako je povinný využívať všetky svoje schopnosti a možnosti na zabezpečenie dostatočného príjmu na to, aby si mohol vyživovaciu povinnosť k dieťaťu plniť v čo najväčšom rozsahu. Vyživovacia povinnosť je prvoradá, a preto sú výživnému podriadené všetky ostatné výdaje rodičov. Je povinnosťou obidvoch rodičov venovať všetky sily k čo najoptimálnejšiemu zaisteniu výživy a ďalších potrieb svojho dieťaťa podľa svojich faktických schopností a možností v súlade s ustanovením § 62 Zákona o rodine. Každý rodič má v prvom rade zabezpečiť výživu dieťaťa a až následne má právo využiť zostávajúce finančné prostriedky na uspokojenie svojich potrieb. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

18. Okresný súd konštatoval, že rodičia v priebehu konania zhodne uviedli, že otec od 01.01.2023 uhradil na výživu maloletého F. 3-krát po 50,- Eur, teda spolu 150,- Eur. Nedoplatok na výživnom za obdobie od 01.01.2023 do 31.05.2023 vo výške 850,- Eur (5 mesiacov x 200,- Eur=1 000,- Eur mínus suma, ktorú otec uhradil vo výške 150,- Eur) povolil otcovi splácať v mesačných splátkach po 50,- Eur k rukám matky spolu s bežným výživným pod následkom straty výhody splátok počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku. V súlade s ustanovením § 232 ods. 3 CSP okresný súd určil otcovi predĺženú lehotu na zaplatenie nedoplatku a v tejto lehote otcovi povolil nedoplatok splácať v splátkach po 50,- Eur mesačne, vzhľadom na výšku nedoplatku a na skutočnosť, že nedoplatok na výživnom má byť uhradený čo najskôr.

19. Vo zvyšnej časti návrh matky, v ktorom žiadala určiť výživné vo výške 500,- Eur mesačne, okresný súd zamietol.

20. O nároku na náhradu trov prvoinštančného konania okresný súd rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

21. Proti tomuto rozsudku, a to v časti výroku o výške výživného v zákonnej lehote podala odvolanie matka prostredníctvom zástupcu z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b), e), f), g), h) CSP. V podanom odvolaní zvýraznila, že odvolanie smeruje len k vyživovacej povinnosti, resp. k jej výške a k výrokom odvíjajúcim sa od výroku o výške výživného. Matka namietala formálno-právnu úpravu výrokovej časti rozsudku, keď jednotlivé výroky nie sú číslované, sú koncipované tak neprehľadne, že osoba, ktorá nemá naštudovaný spis alebo odôvodnenie rozsudku, by sa mohla domnievať, že rodičovská dohoda sa týka aj výšky výživného. Podľa matky tento nedostatok je formalistický, možno ho akceptovať. Čo však nemožno akceptovať, je procesné pochybenie súdu prvej inštancie v súvislosti so zisťovaním skutočného príjmu otca tak, aby bolo možné spravodlivo určiť výšku výživného pre maloletého. Matka poukázala na to, že na pojednávaní dňa 17.04.2023 krátkou cestou v potrebnom počte vyhotovení predložila potvrdenia o príjme finančných prostriedkov otca prostredníctvom spoločnosti MoneyGram, z ktorých vyplýva, že odporca dňa 06.10.2022 prijal finančné prostriedky z Grécka vo výške 450,- Eur, odosielateľom bol C. C., 15.10.2022 prijal finančné prostriedky z Grécka vo výške 1.887,- Eur, odosielateľom bol Y. R., 16.10.2022 finančné prostriedky prostredníctvom F. T. z Francúzska vo výške 1.400,- Eur, odosielateľom bol D. I., 15.11.2022 finančné prostriedky z Grécka vo výške 1.000,- Eur, odosielateľom bol E. K.. Keďže

má vedomosť, že otec dlhodobo poberá finančného prostriedky zo zahraničia, považovala za nutné tieto finančné toky vyhodnotiť ako príjem otca a zároveň zistiť objem týchto finančných prostriedkov tak, aby mohol byť náležite zistený skutkový stav v časti príjmu otca a následne spravodlivo určená výška výživného v intenciách premisy, že povinný rodič prispieva na výživu podľa svojich možností, schopností a majetkových pomerov, pričom dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodiča. Ďalej poukázala na to, že okresný súd nevyhotovoval zápisnicu o pojednávaní, v elektronickom súdnom spise sa nachádza zápis o pojednávaní, ktorý je skrátenejší. Napriek zneniu ust. § 99 ods. 1 CSP mala za to, že vyhotovenie Zápisnice o pojednávaní zo dňa 29.05.2023 by bolo vhodné a účelné, pretože súd prvej inštancie do zápisu nezakomponoval otázky právneho zástupcu matky a odpovede otca, ktoré tvoria podstatný obsah prednesov, z ktorého dôvodu v predmetnom podaní urobila prepis časti audiozáznamu od 00:25:50 - 00:41:50, ktorý zachytáva výsluch otca, pričom celý audiozáznam je v trvaní 01:47:13, t.j. 1 hodina 47 minút a 13 sekúnd. Otec relevantným spôsobom nepreukázal a ani matku svojou výpoveďou nepresvedčil, že nebol adresátom uvedených finančných prostriedkov s popisom dar alebo finančná pomoc, resp. že nebol obdarovaný. Procesnú obranu otca spočívajúcu v tvrdení, že peniaze boli údajne určené pre jeho kamaráta, ktorý je teraz v zahraničí vo výkone trestu odňatia slobody, považovala za nepreukázané a nedôveryhodné tvrdenie. Zo strany matky bol vyslovený právny názor, že za určitých okolností mohlo dôjsť aj k naplneniu niektorej skutkovej podstaty trestného činu, napr. legalizácie príjmov z trestnej činnosti, pričom zvažuje podanie trestného oznámenia, keďže podľa trestnoprávnych noriem je osoba povinná ohlásiť spáchanie skutku, ktorý vykazuje znaky zločinu. Ďalej uviedla, že v rámci konania bolo poukázané na písomné podanie matky zo dňa 19.04.2023, v ktorom bolo uvedené zistenie, že americká spoločnosť MoneyGram poskytuje na základe žiadosti históriu transakcii, ide o zahraničnú spoločnosť, ktorá má infolinku, callcentrum je až v Indii, t.j. neexistuje slovenské callcentrum, pričom na základe žiadosti adresáta, prípadne inej osoby na základe splnomocnenia, táto môže poskytnúť históriu transakcii. Súdu prvej inštancie bolo poskytnuté telefónne číslo na infolinku, ktorá je automatizovaná v Slovenskom jazyku, avšak následné spojenie s operátorom prebieha prepojením na indické centrum, pričom žiadosť o sprístupnenie informácie je nutné zaslať na mail a@b.c <mailto:a@b.c>. Zdôraznila povinnosť súdu prispieť k výsledku konania svojou aktivitou aj pri dokazovaní. Ak sa súd prvej inštancie domnieva, že v tejto otázke je dôkazné bremeno na strane matky, tak opomenul svoju procesnú povinnosť spočívajúcu vo vyšetrovacej zásade. Pokiaľ súd prvej inštancie uviedol, že nepovažoval pre svoje rozhodnutie za potrebné vykonávať navrhnutý dôkaz, keďže bol spochybňovaný legálny pôvod finančných prostriedkov, tak uvedené matka nepovažovala za dostatočné odôvodnenie. Namietala, že samotné odôvodnenie rozsudku nespĺňa atribúty logického a presvedčivého odôvodnenia, a preto ho považuje za nespravodlivé. Podľa matky príjem otca je niekoľko tisíc Eur mesačne, ktoré príjmy si odporca dokáže zabezpečiť rôznymi spôsobmi. Ak otec odmietol predložiť podklady na zhodnotenie jeho majetkových príjmov, ani neumožnil súdu sprístupnenie týchto údajov, mal súd prvej inštancie pri určení výšky výživného vychádzať z mesačného príjmu otca, ktorý predstavuje dvadsaťnásobok sumy životného minima. Matka mala za to, že príjmy otca sú nadštandardné a úmyselné znížovanie jeho príjmov považovala za špekulatívne, v ktorej súvislosti predložila textovú správu, ktorú otec maloletého dieťaťa poslal matke po pojednávaní, kde uvádzal, že zarobí toľko peňazí, že matku s jej synom zabezpečí a zaplatí jej celé zameškané výživné, ako jej zaplatí aj výživné do konca roka dopredu a ďalej uvádza, že môže mať „džob“, kde môže zarobiť aj 5.000,- Eur denne. Matka mala za to, že výdavky maloletého riadne špecifikovala, a to komplexným vyčíslením 05/2023 aj s výdavkami na stravu, ktoré boli na pojednávaní predložené. Výška výživného tak, ako ju stanovil súd prvej inštancie, reálne neodzrkadľuje možnosti a schopnosti otca, pričom v neposlednom rade maloletý má právo podieľať sa na životnej úrovni svojho otca. Navrhla rozsudok okresného súdu zmeniť, zaviazat' otca prispievať na výživu maloletého F. výživným v sume 500,- Eur mesačne, a tým zároveň zmeniť výrok o nedoplatku na výživnom, resp. rozsudok okresného súdu v tejto časti zmeniť a vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

22. Postupom okresného súdu, a to výzvou zo dňa 12.07.2023 bolo otcovi maloletého dieťaťa a kolíznemu opatrovníkovi doručené odvolanie matky s možnosťou sa k nemu v lehote 10 dní písomne vyjadriť, na ktorú nebolo reagované.

23. Kolízny opatrovník v podaní zo dňa 14.07.2023 (č.l.183 spisu) uviedol, že nemá návrhy na doplnenie dokazovania, súhlasí s rozhodnutím odvolacieho súdu bez nariadenia pojednávania.

24. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (§ 34 CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP), po zistení, že odvolanie podal účastník konania (§ 7 CMP) v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP v spojení s §

2 ods. 1 CMP), preskúmal vec na základe podaného odvolania v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 65 CMP (z tohto titulu nedotknutým ponechal výrok o schválení rodičovskej dohody, voči ktorému odvolanie nie je prípustné), § 66 CMP a za aplikácie ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario v spojení s ust. § 2 ods. 1 CMP postupom bez nariadenia pojednávania verejným vyhlásením rozsudku krajským súdom za rešpektovania ust. § 219 ods. 1,3 CSP rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch o výživnom, nedoplatku na výživnom a povolení splátok a v závislom výroku o trovách prvoinštančného konania potvrdil ako v týchto výrokoch vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1, 2 CSP s vykonaním opravy v záhlavovej časti napadnutého rozsudku postupom podľa § 378 ods. 1 CSP v spojení s § 234 ods. 2 CSP. Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3.0.

25. K procesnému postupu krajského súdu, ktorý prejednal odvolanie matky maloletého dieťaťa bez nariadenia pojednávania, sa poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Žiline č.k. 13CoP/37/2023-186 zo dňa 27.09.2023, keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli Krajského súdu v Žiline v lehote najmenej 5 dní pred jeho vyhlásením, v zmysle vyššie uvedeného uznesenia krajského súdu dňa 27.09.2023 a na webovej stránke Krajského súdu v Žiline, na základe čoho boli splnené podmienky k verejnému vyhláseniu rozsudku krajským súdom.

26. Za rešpektovania ust. § 65, § 66 CMP krajský súd uvádza, že základom pre jeho konanie bolo odvolanie matky maloletého proti rozsudku okresného súdu.

27. Krajský súd v súvislosti s podaným odvolaním matkou maloletého považuje za potrebné zdôrazniť, že voči výroku o schválení rodičovskej dohody (v súdnej veci v otázke osobnej starostlivosti o maloletého F. a o úprave styku otca s maloletým F.) v zmysle § 122 CMP nie sú rodičia oprávnení podať odvolanie. Vzhľadom na označenú osobitnú právnu normu, ktorá má prednosť pred normou všeobecnou (§ 65 CSP, podľa ktorého odvolací súd nie je viazaný rozsahom odvolania vo veci, v ktorej môže začať konanie aj bez návrhu, a teda teoreticky by mohol preskúmať i tú časť rozhodnutia, ktorá predstavuje rodičovskú dohodu), krajský súd s poukazom na to, že dotknutý výrok o schválení rodičovskej dohody nebol odvolaním ani fakticky napadnutý, konštatoval, že v danej časti rozsudok okresného súdu zostáva nedotknutý.

28. Za rešpektovania ust. § 65, § 66 CMP krajský súd uvádza, že základom pre jeho konanie bolo odvolanie matky maloletého proti rozsudku okresného súdu, v ktorom vyjadrila odvolacie dôvody podľa 365 ods. 1 písm. b), e), f), g) a h) CSP a zvýraznila, že odvolanie smeruje len k výške vyživovacej povinnosti otca a k výrokom odvíjajúcim sa od výroku o výške výživného.

29. Krajský súd uvádza, že základom jeho rozhodnutia je aplikácia ust. § 387 ods. 2 CSP, keďže sa v celom rozsahu stotožňuje so skutkovými zisteniami a právnymi závermi súdu prvej inštancie obsiahnutými v odôvodnení rozsudku týkajúcej sa odvolaním napadnutej časti, preto v podrobnostiach na toto odôvodnenie odkazuje. Práve z titulu aplikácie ust. § 387 ods. 2 CSP nie je potrebné ani žiadúce, aby krajský súd ako odvolací súd v odôvodnení svojho rozsudku zopakoval tie skutkové zistenia a právne závery, ktoré vyjadril okresný súd v odôvodnení rozhodnutia viažucej sa k napadnutej časti, pretože je postačujúce na ne len odkázať, ak rozsudok okresného súdu v spojení s rozsudkom krajského súdu tvoria organickú jednotu. Odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu a odvolacieho súdu nie je možné posudzovať izolovane, pretože tak prvoinštančné ako aj odvolacie konanie z hľadiska predmetu konania tvoria jeden celok (uznesenie Ústavného súdu SR sp.zn. IV. ÚS 350/09, II. ÚS 78/05, III. ÚS 264/08, IV. ÚS 372/08). Krajský súd dodáva, že ani s prihliadnutím na odvolacie argumenty matky maloletých detí nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov súdu prvej inštancie v napadnutej časti odchýliť.

30. Len na zdôraznenie správnosti záverov súdu prvej inštancie, a k odvolacím argumentom matky maloletého v procesnej ako aj v hmotnoprávnej rovine v zmysle § 378 ods. 3 CSP dodáva krajský súd nasledovné.

31. K námietkam matky v procesnej rovine krajský súd konštatuje, že tieto neboli dôvodné. Pokiaľ matka maloletého dieťaťa namietala, že súd prvej inštancie jej nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, tak krajský súd poukazuje na to, že za nesprávny postup treba považovať postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zákonnému, ale aj ústavno-právnej rámcu, a tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva. Ide napr. o právo účastníka konania (strany sporu) na verejné prejednanie sporu, možnosť vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom, právo na zastúpenie zvoleným zástupcom, na predvídateľnosť rozhodnutia, zachovanie rovnosti účastníkov konania (procesných strán), právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia a relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a odmietnutia spravodlivosti, t.j. skúmanie, či došlo k procesnej vade namietanej matkou, je potrebné mať na zreteli intenzitu zásahu do práva

na spravodlivý proces, pričom jednotlivé konkrétne porušenia procesných práv je potrebné hodnotiť v kontexte celého súdneho konania.

32. Pokiaľ matka v odvolaní namietala formálnu právnu úpravu výrokovej časti rozsudku v tom, že jednotlivé výroky nie sú číslované a sú koncipované neprehľadne, v dôsledku čoho osoba, ktorá nemá naštudovaný spis, by sa mohla domnievať, že rodičovská dohoda sa týka aj výšky výživného, tak odvolací súd poukazuje na znenie ust. § 220 CSP, konkrétne odsek 4., podľa ktorého jednotlivé odseky odôvodnenia rozsudku sa označujú arabskými číslicami. Z uvedeného potom námietka formálnej právnej úpravy výrokovej časti tohto rozsudku nebola namieste, keďže číslovanie jednotlivých odsekov rozsudku arabskými číslicami zákonná úprava viaže výslovne v zmysle citovaného ustanovenia k odôvodneniu rozsudku a nie výroku. K námietke, že odôvodnenie rozsudku nespĺňa atribúty logického a presvedčivého odôvodnenia, krajský súd poukazuje na to, že štruktúra práva na odôvodnenie súdneho rozhodnutia je rámcovo upravená v ust. § 220 ods. 2 CSP. Z odôvodnenia súdneho rozhodnutia musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na jednej strane a právnymi závermi na strane druhej. Odvolací súd po preskúmaní odvolaním napadnutého prvoinštančného rozsudku dospel k záveru, že tento kritériá vyplývajúce z ust. § 220 ods. 2 CSP spĺňa, pretože obsahuje dostatočné zdôvodnenie, uvedenie dôkazov, z ktorých okresný súd vyvodil skutkový záver, identifikoval zistený stav a následne prijatý právny záver riadnym spôsobom vyjadril. Nedostatok odôvodnenia rozsudku okresného súdu by zakladal jeho nepreskúmateľnosť a arbitrárnosť len v tom prípade, ak by písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahovalo zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie okresného súdu, k čomu nedošlo. Odvolací súd zdôrazňuje, že za porušenie základného práva zaručeného v čl. 46 ods. 1 Ústavy SR nemožno považovať to, že súd nerozhodol a neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv odvolateľky - matky. To, že odvolateľka sa so závermi okresného súdu nestotožňuje, nemôže viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti súdneho rozhodnutia.

33. K námietke nevykonania matkou navrhnutého dôkazu, a to zistenie príjmu otca plynúceho zahraničia - výpis z účtu prostredníctvom MoneyGram, považuje krajský súd za potrebné uviesť, že súčasťou práva na spravodlivý proces je síce aj právo účastníka konania označiť dôkazy na preukázanie svojich skutkových tvrdení, avšak tomuto právu ale nezodpovedá povinnosť súdu vykonať všetky navrhované dôkazy. Je potrebné súhlasiť s matkou, že v konaní o úpravu práv a povinností k maloletému dieťaťu je súd povinný vykonať aj iné dôkazy ako navrhol účastníci, ak je to potrebné na zistenie skutočného stavu veci. Nie je však vylúčené, aby si súd osvojil aj tvrdenia účastníkov, ktoré nie sú v rozpore s vykonaným dokazovaním, resp. v prípade ktorých nemá pochybností o ich pravdivosti a súčasne, aby uvážil, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná, keďže z ust. § 185 ods. 1 CSP nepochybne vyplýva, že je to súd, ktorý rozhodne, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná. Právu strany sporu na vykonanie dôkazov v súdnom konaní, zodpovedá povinnosť súdu každý dôkazný návrh posúdiť a vysporiadať sa s ním a pokiaľ návrhu na vykonanie dôkazu nevyhovie, je povinný v odôvodnení rozsudku to zdôvodniť, čo i okresný súd v odseku 19. odôvodnenia napadnutého rozsudku aj vykonal, keď vyjadril, že to bol sám právny zástupca matky, ktorý spochybňoval pôvod finančných prostriedkov (uvádzal, že sa jedná o nelegálny príjem otca, zvažuje podať trestné oznámenie), a preto okresný súd pri určovaní výšky výživného vychádzal z potenciality príjmov otca a určil výživné zodpovedajúce potrebám maloletého. Okresný súd tak vysvetlil, prečo návrh na vykonanie dôkazu ako neopodstatnený odmietol. Podľa právneho názoru odvolacieho súdu prvoinštančný súd pri rozhodovaní o výške výživného v dostatočnom rozsahu zdôvodnil svoje východiská i procesný postup, a preto námietka o porušení procesných práv strany sporu spočívajúca v nevykonaní matkou navrhnutého dôkazu, námietka týkajúca sa arbitrárneho procesného postupu okresného súdu nebola zhodnotená ako opodstatnená.

34. Z obsahu prezentovaných námietok matky, ako aj ňou určeného rozsahu odvolania (do výroku o výživnom a nedoplatku na výživnom), vyplýva, že sa nestotožnila so skutkovými a právnymi závermi okresného súdu na tieto otázky. Ich preskúmaním dospel odvolací súd k záveru, že odvolacie námietky matky proti výške súdom určeného výživného sú nedôvodné.

35. Pre určenie rozsahu vyživovacej povinnosti rodičov k maloletým deťom je rozhodujúce ust. § 62 ods. 2, § 75 ods. 1 Zákona o rodine. Podľa týchto ustanovení súd pri určení výšky výživného prihliadne k odôvodneným potrebám oprávneného, ako aj k schopnostiam a možnostiam povinného. Odôvodnené potreby môžu byť rôzne podľa okolností každého jednotlivého prípadu. Sú závislé predovšetkým od veku a zdravotného stavu dieťaťa, od jeho fyzickej a duševnej vyspelosti, spôsobu a obsahu jeho prípravy na budúce povolanie a celkové uplatnenie v spoločenskom živote. Odôvodnené potreby dieťaťa sú bezprostredne ovplyvňované schopnosťami,nosťami a majetkovými pomermi rodičov. Pre určenie výšky výživného pre dieťa sú rozhodujúce reálne zárobkové možnosti, schopnosti, ako aj majetkové pomery každého z rodičov, ktoré sú dané nielen ich subjektívnymi vlastnosťami (fyzickou

zdatnosťou, úrovňou vzdelania, pracovnými skúsenosťami), ale aj okolnosťami objektívneho charakteru, najmä existencie pracovných príležitostí, ktoré sú primerané daným vlastnostiam rodičov. Pre náležité zhodnotenie schopností, možností a majetkových pomerov povinného treba zistiť okruh osôb, voči ktorým má povinný podľa Zákona o rodine vyživovaciu povinnosť.

36. Zákon o rodine v ust. § 62 a nasl. upravuje základné pravidlá pre určenie výšky výživného na dieťa. Na strane povinného (rodiča) sa preskúmajú schopnosti, možnosti, majetkové pomery, zjednodušene povedané faktické príjmy a výdavky povinného. Snaha povinného vyhnúť sa vyživovacej povinnosti, resp. ju znížiť, je zo zákona eliminovaná tým, že pri určovaní jej výšky súd neprihliadne len na jeho skutočné príjmy, ale je možné vychádzať aj z jeho potenciálnych príjmov, teda príjmov, ktoré by mal, resp. mohol dosahovať pri existencii objektívne preukázaných skutočností (vek, stupeň dosiahnutého vzdelania a jeho zameranie, zdravotný stav, schopnosti, prax, dopyt na trhu práce a podobne). V zmysle § 75 ods. 1 veta druhá Zákona o rodine na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov, súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť (§ 62 ods. 5 Zákona o rodine); prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará (§ 62 ods. 4 veta prvá Zákona o rodine).

37. Primárne treba zdôrazniť, že obidvaja rodičia majú zákonnú vyživovaciu povinnosť voči svojmu maloletému dieťaťu. Preto požiadavka matky, aby sa otec podieľal na mesačných výdavkoch maloletého dieťaťa podľa jej vyčíslenia (na 500,00 Eur mesačne) v celom rozsahu nie je legitímna a odporuje vyššie uvedeným zákonným pravidlám pre určenie rozsahu vyživovacej povinnosti. Ani skutočnosť, že matka je aktuálne na rodičovskej dovolenke, neznamená, že by všetky náklady spojené so starostlivosťou o dieťa mal bez ďalšieho znášať druhý - povinný rodič.

38. Podľa názoru odvolacieho súdu aj výživné v rozsahu 200,00 Eur mesačne na maloleté dieťa s ohľadom na jeho vek a tomu zodpovedajúce jeho primerané potreby je dostatočné. Určenie výšky výživného je vždy výsledkom posúdenia jedinečných skutkových okolností, ktoré sú nezameniteľné s okolnosťami relevantnými v iných veciach. Každé rozhodnutie o výživnom na dieťa je založené na riešení čisto individuálnych otázok. V súdnej veci mal odvolací súd preukázané, že maloleté dieťa je vo veku tri roky. Matka je na rodičovskej dovolenke. Býva v spoločnej domácnosti so svojimi rodičmi a maloletou sestrou. Matka nepreukázala zvýšené výdavky. Súd prvej inštancie vyčísľil odôvodnené mesačné výdavky dieťaťa na sumu cca 260-280 Eur mesačne, pričom v odseku 19. odôvodnenia vysvetľil dôvod neprihliadania na iné, matkou uvádzané výdavky.

39. Ďalšou zákonnou požiadavkou pri stanovení rozsahu vyživovacej povinnosti sú schopnosti a možnosti povinného rodiča. Otec nemá žiadnu vyživovaciu povinnosť okrem vyživovacej povinnosti k maloletému, je samostatne zárobkovo činnou osobou (podnikateľskú činnosť nevykonáva), je spoločníkom J&D Cars, s.r.o., podniká kroky smerujúce k oddĺženiu (tvrdený dlh 165. 000 Eur), je nezamestnaný, nie je evidovaný ako uchádzač o zamestnanie, býva v F. u kamaráta, jeho výdavkom je len strava, má dlhy. Pokiaľ matka v odvolaní namietala splnenie podmienok pre použitie ust. § 63 ods. 1 Zákona o rodine, pretože otec podľa neumožnil sprístupnenie údajov o histórii peňažných transakcií cez MoneyGram, o ktorých príjmoch predložila dôkazy, tak v danom prípade bolo potrebné posúdiť, či pri určovaní výšky výživného okresný súd postupoval správne, ak vychádzal len z doložených listín, a to správ daňového úradu ako oficiálnych štátom aprobovaných listín a analýzy finančnej a majetkovej situácie pre oddĺženie otca spoločnosťou R., s.r.o.. Podľa právneho názoru odvolacieho súdu aplikácia ust. § 63 ods. 1 veta druhá Zákona o rodine nebola na mieste, pretože na jednej strane k tvrdeným príjmom otca zo zahraničia bola samotným právnym zástupcom matky tvrdená ich nelegálnosť (zvažuje podanie trestného oznámenia) a na strane druhej matka nespochybnila okolnosť, že otec je nezamestnaný a rovnako nebola vyvolaná spornosť v tom, že naposledy ako živnostník pracoval pre spoločnosť TAPE, s.r.o., a to do januára 2022, jeho príjem bol okolo 1.400,- až 1.500,- Eur, ktorú činnosť ukončil vzhľadom k tomu, že chcel samostatne podnikáť, teda vzdal sa výhodnejšieho (stabilného) príjmu.

40. Podľa názoru odvolacieho súdu postup, ktorý zvolil okresný súd v zmysle § 75 ods. 1 veta druhá Zákona o rodine je v súlade so zisteným stavom, a to aj z toho dôvodu, že súdom určené výživné predsa nemožno matematicky porovnávať so sumou, ktorú teoreticky by mal otec k dispozícii. Porovnanie životnej úrovne matematickým spôsobom, a to úrovne otca a maloletého dieťaťa nie je

správne. Rovnaká životná úroveň predsa nespočíva v matematicky rovnakom finančnom zabezpečení dieťaťa a rodiča, teda, že rodič a dieťa musia mať k dispozícii rovnakú sumu finančných prostriedkov, pretože v zásade sú potreby dospelého človeka v produktívnom veku (rodič) nákladnejšie ako potreby dieťaťa a najmä tiež odlišné. Porovnanie životnej úrovne rodiča a dieťaťa je založené na porovnaní dostupnosti uspokojovania potrieb rodiča a potrieb dieťaťa pri danej finančnej dispozícii. O rovnakú životnú úroveň pôjde, ak budú potreby rodiča a potreby dieťaťa dostupné rovnakou mierou. Ani tu sa však nedá uvažovať exaktne, ale skôr v kategóriách ako je núdza, skromné pomery, nižší alebo stredný štandard, nadštandard či luxus. V zmysle uvedeného možno preto uzavrieť, že pri potencionálnom príjme otca, ktorý by mohol dosiahnuť, a to v sume 1.400,- až 1.500,- Eur, je čiastka 200,- Eur určená priamo na financovanie potrieb trojročného dieťaťa bez mimoriadnych výdavkov dostatočná. Dodáva odvolací súd, že zmyslom právnej úpravy výživného je zaistiť dieťaťu porovnateľné podmienky s takými podmienkami, aké by malo, keby rodičia žili spolu a riadne sa o dieťa starali. V takýchto prípadoch potom súd nezasahuje do výchovy tým, že by rodičom určoval výšku výživného.

41. Na základe vyššie uvedených skutočností považoval aj odvolací súd výživné na maloleté dieťa v sume 200,00 Eur mesačne za dostatočné. Určené výživné zodpovedá odôvodneným potrebám dieťaťa v jeho veku, ako aj schopnostiam a možnostiam povinného rodiča - otca. Zároveň krajský súd zdôrazňuje, že s vekom dieťaťa sa jeho odôvodnené potreby budú len a len zvyšovať. Pokiaľ sa na strane dieťaťa podstatne zmenia pomery a zvýšia sa jeho potreby (napr. s nástupom do predškolského zariadenia, záujmovou činnosťou dieťaťa), táto skutočnosť bude dôvodom pre prehodnotenie výšky výživného určeného súdom v tomto konaní, čo však nevylučuje, aby otec ako povinná osoba sa na prípadných zvýšených výdavkoch podieľal aj bez súdneho rozhodnutia (k čomu smeroval aj obsah sms komunikácie otca voči matke po rozhodnutí prvoinštančného súdu).

42. Na základe uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku o uložení povinnosti otcovi prispievať na výživu maloletého F. výživným vo výške 200,- Eur mesačne, vo výroku o zročnom výživnom na maloletého a povolených splátkach, vo výroku, ktorým vo zvyšnej časti návrh matky zamietol, ako aj v závislom výroku o nároku na náhradu trov prvoinštančného konania potvrdil ako v týchto výrokoch vecne správny podľa § 387 ods. 1, 2 CSP.

43. Opravu záhlavia rozsudku v časti označenia adresy otca na doručovanie odvolací súd vykonal postupom podľa § 378 ods. 1 CSP v spojení s § 234 ods. 2 CSP, keďže zistil, že v časti označenia adresy na doručovanie, a to L. XX, F. došlo v písomnom vyhotovení napadnutého rozsudku k zrejmej nesprávosti, a to vzhľadom na rozpor s údajmi vyplývajúcimi z verejne dostupného portálu, podľa ktorého v F. sa nenachádza ulica L., ale „L.“.

44. O trovách odvolacieho konania krajský súd rozhodol za aplikácie ust. § 396 ods. 1 CSP, § 262 ods. 1 CSP a § 52 CMP tak, že žiadnemu z účastníkov konania nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, keď v prejednávanej veci nebol dôvod postupovať podľa ust. § 54 a § 55 CMP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e** je prípustné.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia. Spôsoby výkonu rozhodnutia sú upravené v § 378 a nasl. CMP.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa ust. § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa ust. § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa ust. § 429 ods. 2 CSP povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

Podľa ust. § 430 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa ust. § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa ust. § 421 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa ust. § 432 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa ust. § 433 CSP dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa ust. § 434 CSP dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 435 CSP v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.